

LAPORJE

2.II.2020 α Ω 6.ted

Župnija Laporje 02/8025-417, zupnija.laporjes@siol.net

Spletna stran: <http://zupnija.laporje.si>

GSM: 041/849 571

FEBRUAR-SVEČAN

2.NED= SVEČNICA-JEZUSOVO DAROVANJE V TEMPLJU
7.- za farane, za v- pokoj otrok umrlih pred rojstvom,
Franciška Erker, 10.- Matilda, Ana Bračun obl.,
Štefanija Kete obl., Katarina Hajšek obl., Anton, sor.,
za zdravje **BLAGOSLOV SVEČ (PRI OBEH MAŠAH)**

3-PON= BLAŽ 8.- po n. Brezmadežne

4.TOR=OSKAR, JOŽEF L. 8.- po namenu
15.30.-SREČENJE S STARŠI **6.RAZREDA**

5.SRE=AGATA 8.- za blagoslov in zdravje

6.ČET=PAVEL MIKI.JAP.MUČ. 8.- za blagoslov

7.PET=NIKA 17-mol.ura, za duh poklice,

8.SOB= HIERONIM, PREŠ.D. Ž= 14.-Pavla. Anton
Šošter, Slavko Kapun

9.-NED= POLONA 7- za župljane, Franciška Erker.

10.- Slavko Šticl, Mirko Dovnik, Marija Vantur

2020. STOLNINA - OGREVANJE CERKVE: 10€

Simeon jih je blagoslovil in rekel Mariji,
njegovi materi: »Glej, ta je postavljen v
padec in vstajenje mnogih v Izraelu
in v znamenje, ki se mu bo
nasprotovalo,
in tvojo lastno dušo bo presunil meč,
da se razodenejo misli mnogih src.«
Tam je bila tudi prerokinja Ana,

Bil pa je v Jeruzalemu mož, ki mu je bilo
ime Simeon; bil je pravičen in bogaboječ.
Pričakoval je Izraelovo tolažbo in Sveti
Duh je bil nad njim.

Simeon: semitska oblika imena je Šime`ón. Poznejša legenda je iz
njega naredila vélikega duhovnika, ki se je spreobrnil v krščanstvo in
je bil istoveten s Simeonom v Jakobovem govoru

26 In Sveti Duh mu je razodel, da ne bo
videl smrti, dokler ne bo videl
Gospodovega Mesija.

27 V Duhu je prišel v tempelj. In ko so starši
prinesli dete Jezusa, da bi zanj opravili vse
po običaju postave,

28 ga je tudi Simeon vzel v naročje, slavil
Boga in rekel:

29 »Gospodar, zdaj odpuščaš svojega
služabnika

po svoji besedi v miru,

Gospodar (gr. despótes): v gr. prevodu SZ in v delih helenističnih
judovskih piscev je to včasih prevod za JHVH (GOSPOD). - zdaj
odpuščaš: po lat. prevodu teh dveh besed je Simeonov molitveni nagovor
znan kot Nunc dimittis. Simeon sebe prispodablja služabniku/sužnju, ki
mu je bila zaupana straža.

30 kajti moje oči so videle tvojo rešitev,
tvojo rešitev tj. rešitev/odrešenje, ki prihaja od tebe.

31 ki si jo pripravil pred obličjem vseh
ljudev:

32 luč v razodetje poganom
in slavo Izraela, tvojega ljudstva.«

Njegova oče in mati sta se čudila temu,
kar se je govorilo o njem.

34 Simeon jih je blagoslovil in rekel
Mariji, njegovi materi: »Glej, ta je
postavljen v padec in vstajenje mnogih v
Izraelu in v znamenje, ki se mu
nasprotuje,

ki se mu nasprotuje db. zoper katerega se govori.

35 in tvojo lastno dušo bo
presunil meč, da se
razodenejo misli mnogih
src.« Tam je bila tudi
prerokinja Ana,
Fanuélova hči iz
Aserjevega rodu. Bila je

že zelo v letih. Po svojem devištvu je sedem
let preživela z možem,

nato pa je kot vdova dočkala štiriinosemdeset let. Tempelja ni zapuščala,
ampak je noč in dan s posti in molitvami služila Bogu

38 Prav tisto uro je stopila tja in
zahvaljujoč se slavila Boga ter o njem
pripovedovala vsem, ki so pričakovali
odkupitev Jeruzalema

*Gospod, Cerkev ob koncu
vsakega dneva moli:
»Zdaj odpuščaš, Gospod,
svojega služabnika v miru,
kakor si obljubil s svojo besedo.
Na svoje oči sem videl Zveličarja,
ki si ga poslal vsem
ljudstvom:
luč v razsvetljenje vseh
narodov
in v slavo Izraela, tvojega
ljudstva.«
Hvala ti, Gospod, naša luč.
Amen.*

HEBREJCEM 2,14-18 **Ker pa so otroci deležni krvi in mesa, je prav tako tudi on privzel oboje, da bi s smrtjo onemogočil tistega, ki je imel smrtonosno oblast, to je hudiča,**

15 in odrešil tiste, ki jih je strah pred smrtjo vse življenje vklepal v sužnost.

16 Toda ne zavzema se za angele, temveč za Abrahamovo potomstvo.

Zato se je moral v vsem izenačiti z brati, da je postal usmiljen, v tem, kar se nanaša na Boga, pa zanesljivi véliki duhovnik, ki opravlja pravno daritev za grehe ljudstva.

ki opravlja pravno daritev: poveljčani Kristus rešuje ljudi greha; prim. 7,25; 9,14; 1 Jn 2,1.2.

18 Ker je sam pretrpel preizkušnjo, lahko pomaga preizkušanim.

Bil pa je v Jeruzalemu mož, ki mu je bilo ime Simeon; bil je pravičen in bogaboječ.

Pričakoval je Izraelovo tolažbo ...

Tam je bila tudi prerokinja Ana,

Fanuelova hči iz Aserjevega rodu.

Bila je že zelo v letih.

Lk 2,25-38

Simeon in Ana sta zelo stara po letih, pa zelo mlada po duhu.

Stari po letih in po duhu, živijo od spominov, z glavo obrnjeno nazaj. Kajti preteklost pomirja: stoji zamrznjena, negibna, brez presenečenj. Lahko jo hranimo v žepu in delamo z njo, kar hočemo.

Toda preteklost je brez upanja, ker je brez Božje navzočnosti. Bog je vedno spredaj, da ustvarja nove stvari, novosti življenja.

Za ljudi, ki ne verujejo v Boga, zlasti če so stari po letih ali po duhu, je normalno, da živijo s pogledom, obrnjenim v preteklost, ker pred seboj nimajo nobenega upanja in tolažbe.

Tisti pa, ki verujejo v Boga, ne morejo živeti drugače kakor Simeon in Ana, s pogledom naprej, proti Bogu, v pričakovanju njegove tolažbe.

Rekli boste: »Ampak zakaj so potem služabniki in služabnice Cerkve tako vklenjeni v preteklost, da se ne samo bojijo prihodnosti, pač pa se celo niso sposobni sprijazniti s sedanostjo?«

Kakšna škoda!

Cerkev zamenjujejo z antikvariatom.

Po: T. Lasconi, 365+1 dan s Teboj

YOUCAT – katekizem za mlade

Kaj pomeni, da je bil človek ustvarjen 'po Božji podobi'?

Drugače kot nežive stvari, rastline in živali je človek z duhom obdarjena oseba. Ta

lastnost ga bolj povezuje z Bogom kot z njegovimi vidnimi soustvarjenimi bitji.

(KKC 355-357, 380)

Človek ni nekaj, temveč je nekdo. Kot o Bogu rečemo, da je oseba, tako rečemo to tudi o človeku. Človek lahko misli prek svojega neposrednega obzorja in lahko izmeri vso širino biti; celo samega sebe lahko spozna

iz kritične razdalje in se ima v posesti; druge lahko zazna kot osebe, spoštuje njihovo dostojanstvo in jih ljubi. Med vsemi vidnimi ustvarjenimi bitji je edino človek sposoben »svojega Stvarnika spoznati in ljubiti« (Drugi vatikanski koncil, Gaudium et spes (CS) 12,3). Človek je določen za to, da živi v prijateljstvu z Bogom (Jn 15,15).

* * *

Na današnji dan je leta 1939 v Ljubljani umrl skopski škof Janez Gnidovec. Do sebe je bil izredno strog, do ljudi pa blag. Ta svetniški mož je bil doma iz Suhe krajine. Rodil se je 29. septembra 1873 v Velikem Lipovcu v župniji Ajdovec kot tretji otrok. Mama je kmalu umrla za pljučnico, a v njegovem življenju je vatisnila pomemben pečat ljubezni, ki jo je živela iz svoje vere. Janez je s sedmimi leti začel hoditi v domačo enorazrednico, potem pa je šole nadaljeval pri frančiškanih v Novem mestu, kjer je končal tudi gimnazijo. Po maturi se je odločil za ljubljansko bogoslovje. Leta 1895 je bil posvečen v duhovnika in odšel za kaplana v Idrijo. Zatem je bil dve leti kaplan v Vipavi, na željo škofa Jegliča pa je šel 1899 na Dunaj študirat klasično jezikoslovje, od koder se je vrnil z doktoratom. Leta 1905 ga je škof Jeglič postavil za prvega ravnatelja šentviških zavodov. 6. decembra 1919 je postal član misijonske družbe in bil 1924 imenovan za škofa v Skopju. Za svojega vzornika si je vzel sv. Frančiška Saleškega, tako se je odtlej podpisoval kot Janez Frančišek. 1938 je hudo zbolel in v začetku januarja so ga pripeljali nazaj v Ljubljano, kjer je umrl.

**3. februar
JANEZ
FRANČIŠEK
GNIDOVEC**